

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Jozef T., nar. X. X., bytom Ž. - D. č. X., X. P.**, zast. JUDr. B. M., advokátom so sídlom ul. D. X., X. H., proti žalovanému: **T. – L., s. r. o., T. X. X. B.**, IČO X., zast. JUDr. D. C., advokátkou so sídlom M. X., X. B., **o určenie neplatnosti zmluvy**, o použití blankozmeniek, o vyslovenie, že žalovanému nevzniklo právo vyplniť blankozenky a uloženie povinnosti vrátiť blankozmenky žalobcovi, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 34Cb 93/2001, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. septembra 2009, č. k. 4Obo 109/2008, 4Obo 110/2008-347, takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa rozsudkom z 31. mája 2007 a uznesením zo 6. septembra 2007, sp. zn. 34Cb 93/2001 rozhodol tak, že žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o použití blankozmeniek č. 30290864/2 z 11. júna 1998 a určené, že žalovanému nevzniklo právo vyplniť dva kusy blankozmeniek podľa citovanej zmluvy zamietol. Zároveň zamietol žalobu o určenie povinnosti žalovaného na vrátenie dvoch kusov blankozmeniek a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 7 745 Sk titulom náhrady trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozsudku súdu I. stupňa z 31. mája 2007, č. k. 34Cb 93/2001-217 a uznesenie zo 6. septembra

2007, 34Cb 93/2001-262 tak, že potvrdil napadnuté rozhodnutia súdu prvého stupňa a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keď odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutia súdu prvého stupňa sú vecne správne.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalobca a navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa zrušil.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odvodzuje podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., keďže postupom súdu a to tým, že odvolací súd nenariadil pojednávanie na odvolacom súde, čím sa žalobcovi odňala možnosť konať pred súdom.

Dôvody dovolania vidí v tom, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nezákonné, nespravodlivé a zmätočné.

Žalovaný sa písomne k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote v súlade s ust. § 240 ods. 1 O. s. p. a má náležitosti v zmysle ust. § 241 ods. 1 O. s. p., pristúpil ku skúmaniu, či v predmetnej veci je dovolanie prípustné.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V ust. § 238 ods. 1, 2 a 3 O. s. p. sú stanovené prípady kedy je prípustnosť dovolania daná podľa tohto ustanovenia.

Dovolací súd konštatoval, že prípustnosť dovolania podľa ust. § 238 ods. 1 O. s. p. nie je daná, keďže rozsudkom odvolacieho súdu nebol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, rozhodnutím odvolacieho súdu sa tento neodchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.) a odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku nevyslovil vo výroku prípustnosť dovolania (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

Dovolací súd preto skúmal, či v predmetnej veci nie je prípustnosť dovolania daná podľa ust. § 237 písm. a/ až g/ O. s. p.

Z dôvodov uvedených v ust. § 237 možno podať dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, keďže prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia je založená na princípe univerzality.

V ust. § 237 O. s. p. je taxatívne uvedený výpočet väd, pre ktoré možno podať dovolanie.

Dovolací súd konštatoval, že v predmetnej veci neboli zistené vady uvedené v ust. § 237 písm. a/, b/, c/, d/, e/ a g/ O. s. p., tieto ani dovolateľ neuvádzal.

Preto dovolací súd skúmal, či nedošlo k vade uvedenej v ust. § 237 písm. f/ O. s. p. t.j. či účastníkovi konania sa postupom súdu neodňala možnosť konať pred súdom.

Dovolateľ vidí naplnenie ust. § 237 písm. f/ O. s. p. v konaní odvolacieho súdu, ktorý nenariadil pojednávanie na prejednanie odvolania.

Podľa ust. § 214 ods. 1 O. s. p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,

b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 115a O. s. p. bez nariadenia pojednávania,

c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

V ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.). V prejednávannej veci dovolací súd nedoplňal dokazovanie a dokazovanie nebolo potrebné zopakovať. Súd prvého stupňa nerozhodol podľa ust. § 115a O. s. p. a nariadenie pojednania odvolania nevyžadoval dôležitý verejný záujem.

Dovolací súd preto konštatoval, že rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania bolo v súlade s ust. § 214 O. s. p., preto týmto postupom odvolacieho súdu nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k názoru, že v danej veci nie je daná prípustnosť dovolania ani podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a preto v zmysle ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. dovolanie žalobcu bez jeho vecného pojednania odmietol.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa ust. § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s.p. tak, že ich účastníkom nepriznal, keďže žalobca úspešný nebol a žalovanému trovy dovolacieho konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2010

JUDr. Darina Ličková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.